

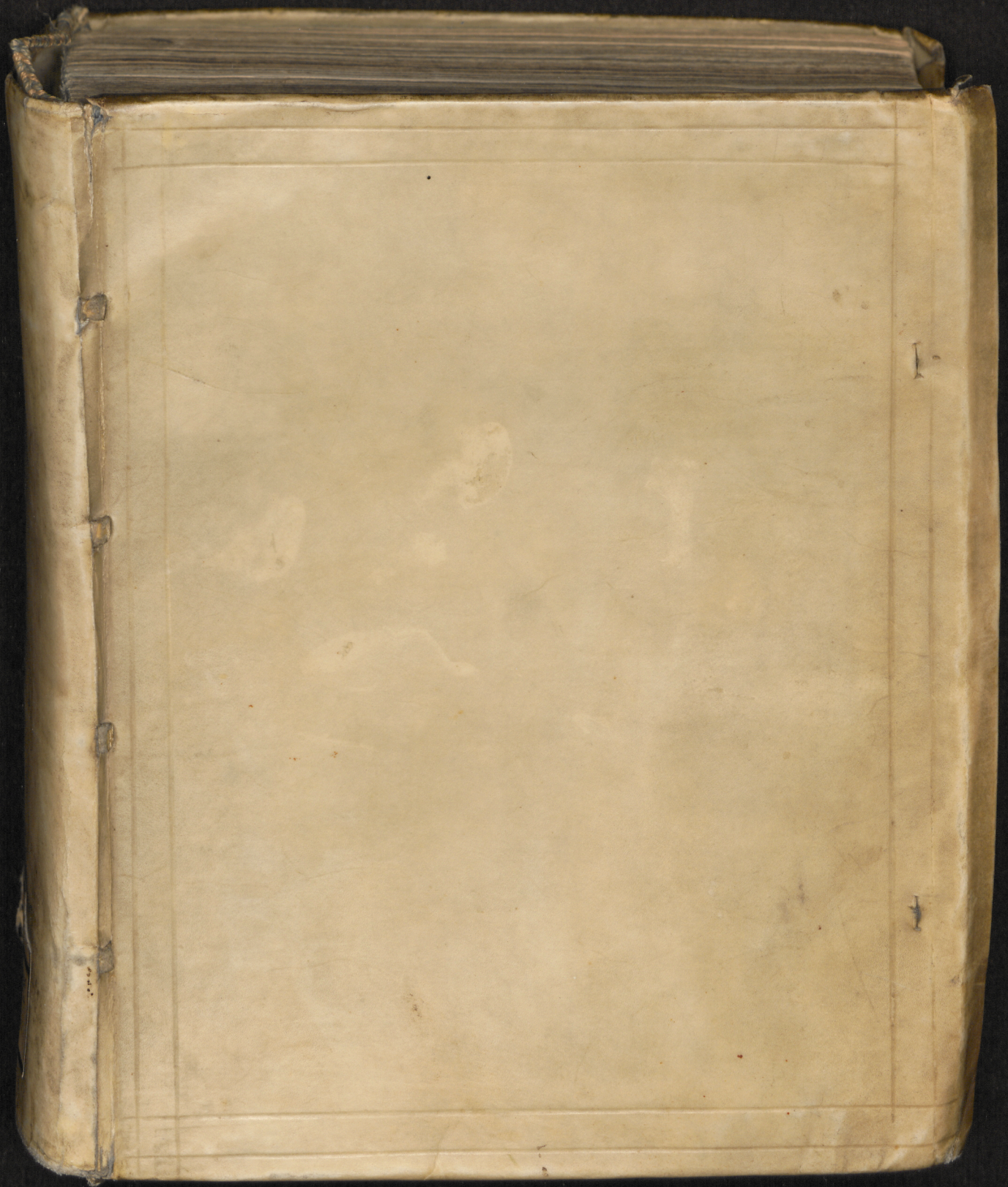
**IN HONOREM || HVMANISSIMI ET || DOCTISSIMI VIRI,|| DOMINI || SAMVELIS
GERVESII || HERDESIANI, SCHOLAE || Coloniensis ad Suevum Re-||ctoris
Sponsi:|| ET || ... virginis || ANNAE PVLMANNAE,|| ... DOMINI || PETRI PVLMANNI
CAME=||rarii Strausbergensis relictæ filiae || Sponsæ,|| Carmina amicorum.||**

Frankfurt/Oder: Eichorn, Andreas, 1595

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1016325568>

Druck Freier Zugang

100

2806

~~4. Dd. 6~~

~~Heber V - 5344~~
~~with 4 more //~~

Cg-2065 1-30

<SON>

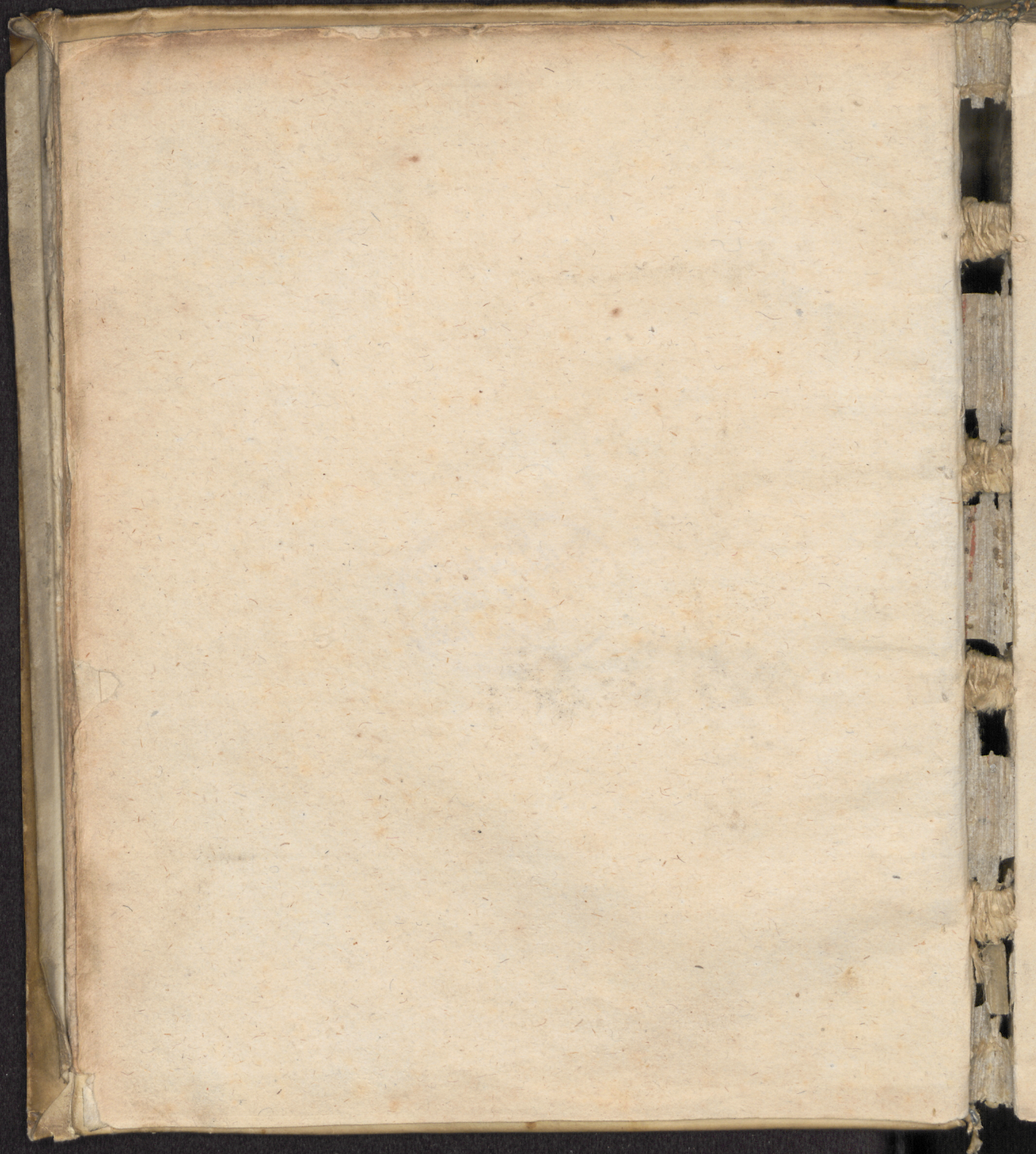

Prox langhe de la ad m

- 4 -

IN HONOREM
 HVMANISSIMI ET
 DOCTISSIMI VIRI,
 DOMINI
 SAMVELIS GERVESII
 HERDESIIANI, SCHOLAE
 Coloniensis ad Suevum Re-
 ctoris Sponsi:
 ET
Honestissimae & pudicissimae virginis
 ANNAE PVLMANNAE,
 AMPLISSIMI ET PRV-
 dentissimi viri,
 DOMINI
 PETRI PVLMANNI CAME-
rarii Strausbergensis relictae filiae
 Sponsae,
 Carmina amicorum.
 FRANCOVRTI
 Excudebat Andreas Eschorn,
 ANNO
 cl. Is. XCV.

Agâ, est sueta quæ velut volubiles
Pilas, homullulos rotâ
Ad alta tollerre, & sub una trudere
SOR Spervicax, potens, minax:
Haud Euripi instar est reciproca amo
plius,

Ad vota sed volat tua.
Vt nulla cor gravet tuum ægrimonia,
Oborta vel molestia.
O te beatum, cui potens Numen favet,
GERVESI ocellæ Palladis!
En sceptrâ jure quæ tuis virtutibus
Debentur, æqua porrigit,
Novis ut his Rector cluas honoribus,
Ducemq; te velit schola,
Vbi tua aure verba pubes devorat
Hians Coloniensium;
Polita dum fundis, quæ Hyantidum manu
Sunt apparatus, carmina.
Nunc Sponsa jungitur tibi venustula
Cui sancta mens, modesta frons:
Os cui rubore virginalè tingitur;
Honestâ, culta, blandula:
Quæ dives agris, Sponse, maximas tibi
Opes marito conferet.

A 2

Si per

Si perpetim coles solum, si semine
Frequente sulcos conseres.
Sic messis ampla te beabit: horrea
Tuos fore vobunt posteros.
Aue ergò tu decus Minervæ fulgidum;
Pulchræ juventa Rex pie!
Ave, ô, potiris qui, DEVM Faventia,
Sponsâ piâ, Sponsâ optimâ!
Hac, dum frui tibi licet, dum te GenI
Honestus impetus rapit
Dum casta nupta provocat, letè utere:
Virumq; Sponse te proba.
Puella sic matri, puerq; amabilis
Ridebit optimo patri:
His, imprecor, flet aura semper aurea:
Felicitasq; vos vebat.

M. Hermannus Lipstorpheus
Gymnasarcha Berolinensis,

A L I V D.

Quid sitiens auri pretiosius æstimat auro?
Ambrosiâ esuriens quid dulcius ingerit ori?
Quid vino, de more nota interiore notato,
Nobilius, quoties guttur sitisurit anabela?
Quid, postquam rapido canis Erigonêjus igni

Arva

*Arua hominesq; ferasq; premit, quid gratius aurâ?
Suauius Actæo quid melle effundit Hymettus?
Quid magis acceptum sparso per membra sopore?*

*His cunctis tamen una bonis longe anteit uxor,
Uxor honesta, decens, pia, sedula, amabilis uxor,
Quam lateri maris associat DEVS ipse maritam
Pronubus, ac flammæ volitantis & osor & ultor.*

{ G E R V E S I }

*Ergo tibi grator { Sponse, inclyta } gloria vatam:
Cui lecti socialis amor pretiosior auro est;
Ambrosiâ conjux; vino spes prolis amatæ;
Cui sponse pietas aurâ; cui melle voluntas
Est potior; lentoq; rei bona cura sopore,*

*Accinite huic sponso: cui sponsa sua vior omni
Est auro, ambrosiâ, vino, aurâ, melle, sopore.*

*M. Georgius Meisnerus Lubecensis
Scholæ patriæ Subconrector.*

A L I V D.

*Magna fuit sancti, magni stat cura Parentis
Conjugij semper, magnaq; semper erit.
Primus enim sanxit DEVS; idem seruat, ut inde
Deliciæ veniant, pignora cara sibi.
Hinc iungens, aliâs disinctos, atq; per orbem
Dispersos, vincolo conjugat ipse suo.*

Firmant Abramidae nec non sacra gesta Tobiae
Talia, quae miris sunt relegenda modis,
Custus uterq, licet Sociam non quærat amicam:
Angelus ecce DEI prouidet ipse tamen.
Sic, fortasse tibi Fatis, doctissime Sponse,
Cessit, dum spacio dissitus, ipse uenit
Non, quia percupias speciosam adsciscere Sponsam:
Sed potius Spartam condecorate tuam.
At cecidit melius: constans dum munia gestas,
Muneris ecce noui nomen honosq, datur:
Insuper & conjunx, decus est quæ casta marito;
ANGELVS hanc tribuit, nomen & omen habens.
Iam dubij nihil est, animum quod stringere possit:
HÆC prouisa DEO Sponsa pudica uenit.
Sic ornare potest hominem DEVS optimus author,
Cuncta regens nutu (quæ uelit ipse) suo.
Gratulor ergo tibi, simul & sacra Numina posco,
Felix sit uobis connubiale iugum.
Sit quoq, amor felix, durans ad secula multa,
Castè qui generet semina grata DEO.
Deniq, longæuam precor hinc traducere uitam,
Et post, æternam uiuere: fiat Amen.

Matthias Cunitz Munchberg. March.
Scholæ Colon. Collega.

Aliud

ALIVD.

S Acram cohortem Phæbe sacer tuam
 Ad nuptiarum gaudia convoca
 Pii ministri; Dona sponsis
 Ferto, Cheli Citharaq̄ cantans.

A scraa mecum numina dicite
 Pæana letum, dum, solitus sinu
 Decumbere in vestro, subivit
 Fœdera sacra tori; Favete.

M iles secutus dum varios fuit
 Casus, labores dum varios tulit
 Hic, læta tandem jam reportat
 Munera cum spoliis honorum.

V tres tuas en fata benigniter,
 O Sponse! vertunt nunc animo vide;
 Virtutis ecce quanta amores
 Præmia, Sponsa, ferant pudicæ.

E xul, nec ullo tuta manens loco,
 Orara terris, tu pietas, avis!
 Quæ vis furoris te fugavit?
 Cultus abest, perière honores.

L eges tuas nunc vis violat sacra
 Auri, potentum nunc amor aut minæ,
 Ut spem repulsam ferre credas
 Imperii & periüsse sceptræ.

Gratum

G ratum ministrum sed tibi denuo,
Curas gerentem non modo propria
Vita; sed idem quiq; multos
Ad melioris iter viae reducit.

E xcelsa Musis surgere nomina
Hinc est videre: Hinc moribus optimis
Apta est Juventus, ac agreste
Desinit esse pecus ferumq;.

R es ergo gratas quando tibi **DEVS**
Primo Juventa sub tenera sua
Hic flore Sponsus approbavit,
Nec senior pia facta spernit;

V irgo pudoris, fax velut inclita,
Inter Choros cum virgineos suo
Partes decore est tuta primas,
Fronte micans probitate mira:

E rgo favore hos condecorans tuo,
Inire casti foedera vis tui
Castos, amoris sempiterni
Conjugiumq; creas amatis.

S ed coepta posthac gaudia pergito
Finire laetis auspiciis, Pater,
Qui prima primo quondam Adamo
Festa sacri thalami parabas.

I njunge puris mentibus Angelis,
Custodiam horum suscipiant fidam,

Ne

*Ne tortuosis implicentur
Nexibus atq; dolo Draconis.
V* t blanda blandis basia figere
*Natis queant concedito; Fac patrem
Matremq; letâ prole; Natos
Ductibus ipse tuis gubernâ.*
S ic sera tandem posteritas tibi
*Grato sonabit carmine gratias.
Quin ipse plausu læta dicam
Gratifico, repetamq; laudes.*

*Martinus Moltzfeldius Goslari-
ensis A. & B. ergò F.*

A L I V D.

R Es bella, res amabilis,
Concordiæ vis integra,
Iungens inextricabili
Fraterna corda vinculo.
Amor sed ardens conjugum
Ferventiores exerit
Subinde vires: ac habet
Nervosiores impetus.
Quin caritati conjugum,
Fraterna tantum caritas
Cedit, nitenti Phosphoro
Obscura quantum Pleiâs.

Hæc

Hæc caritas sponsum movet,
Ut deserat patrem suum,
Strictimq; limis hircuulis
Sponsam tenellam verberet.

Hanc corculum sponsus vocat
Suum, suum columbulam,
Suam nitentem gemmulam,
Suumq; gratum flosculum.

Hæc caritas sponsam movet,
Ut deserat matrem suam,
Nervumq; sponsi blandulæ
In brachialem corruat.

Hunc sponsa scitulum vocat,
Et mollicellum, musteum,
Beatulum, mellitulum,
Labellulumq; candidum.

Quis ergo fessiunculas,
Gratasq; morsiunculas,
Levesq; pressiunculas,
Pulcrasq; lusiunculas

Dicat, suæ quas ordine
Sponsæ maritus ingerit?
Et nominet quis basia,
Et osculorum prælia.

Vates rudis sum; nec volo
Scrutariæ sponsi taros:

Exopo

Exopto tantum gaudia
Sponsis, perennes & focos.

Vivatis ambo turturum

Instar, queatis cernere

Vt filiorum filios

Et filiarum filias.

Est facta scita junctio :

Nam, GERVESI, te gratia

Morum decorat optimè,

Vitæq; castimonia.

Doctrina doctis inserit

Te multiplex viris : tibi

Mandata nuper ardua

Rectoris est provincia.

Virgesq; certè traditam

Spartam labore strennuo :

Et condoces scholasticam

Sudore pubem maximo.

Est sponsa blanda, lactea,

Mellita, bella, scitula.

Labella grato cinnamo

Fragrantiora purpurant.

Manuscula, pedusculi,

Dentusculi, pectusculum

Vt nix nitent, modò polo

Vrsit malus quam Iuppiter.

Ergò

Ergò **DEVS** connubium
Vestrum beet compendiis
Vitæ: crumenam farciat
Auro, torumq; pignore.
Cellam mero, cibo domum
Stipet; bonisq; talibus
Salubre corpus suppetat
Mentemq; recti consciam.

πρεσβυτ. ov.

Ex cujus numeris collectis extrahas radicem quadra-
tam, & habebis annum **CHRISTI**, supra millesi-
mum quingentesimum, quo nuptiæ
sunt celebratæ.

ALtera **LVX** IMbris noni splendescit ab aLto
CæLo: **LVX** Votis sæpe petita tibi,
I, præceptor a Mate, sa CraM-DV CrVrVs aD æDeM
Sponsa M, qVæ Castè LangVet aMore tVI.

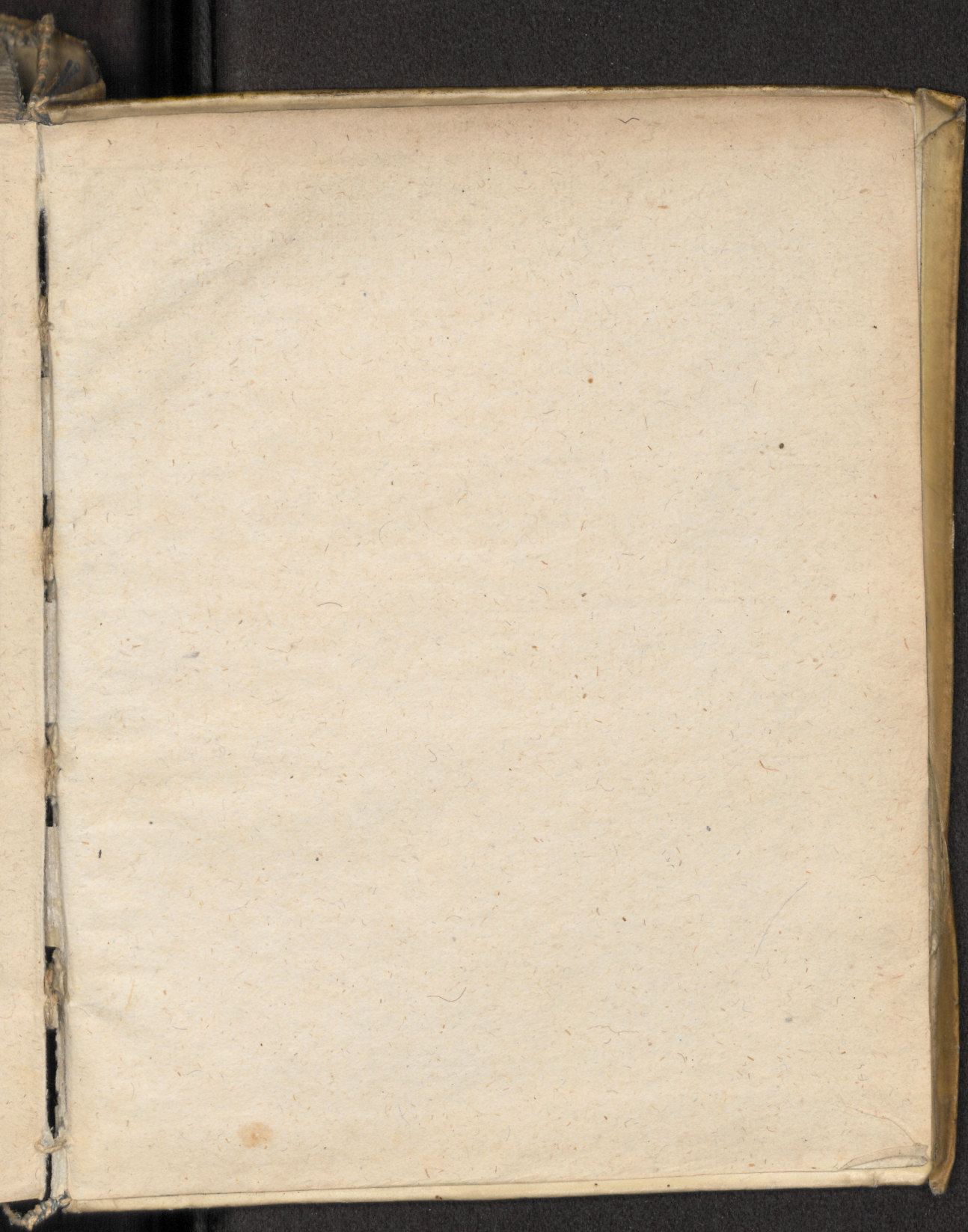
Iohannes Gundermannus Hilperhusanus
Fran. præceptor suo gratitud. ergò fa.

Verba Cantionis ejusdem auctoris.

Filia **PVLMANI**, formæ quæ munere multis
Præstat, **GERVESIO** jam nova nupta datur.
Det **CHRISTVS**, vatis Cumææ vivat ut **ANNA**
Annos, Nestorios **GERVESIVS** QVE dies.

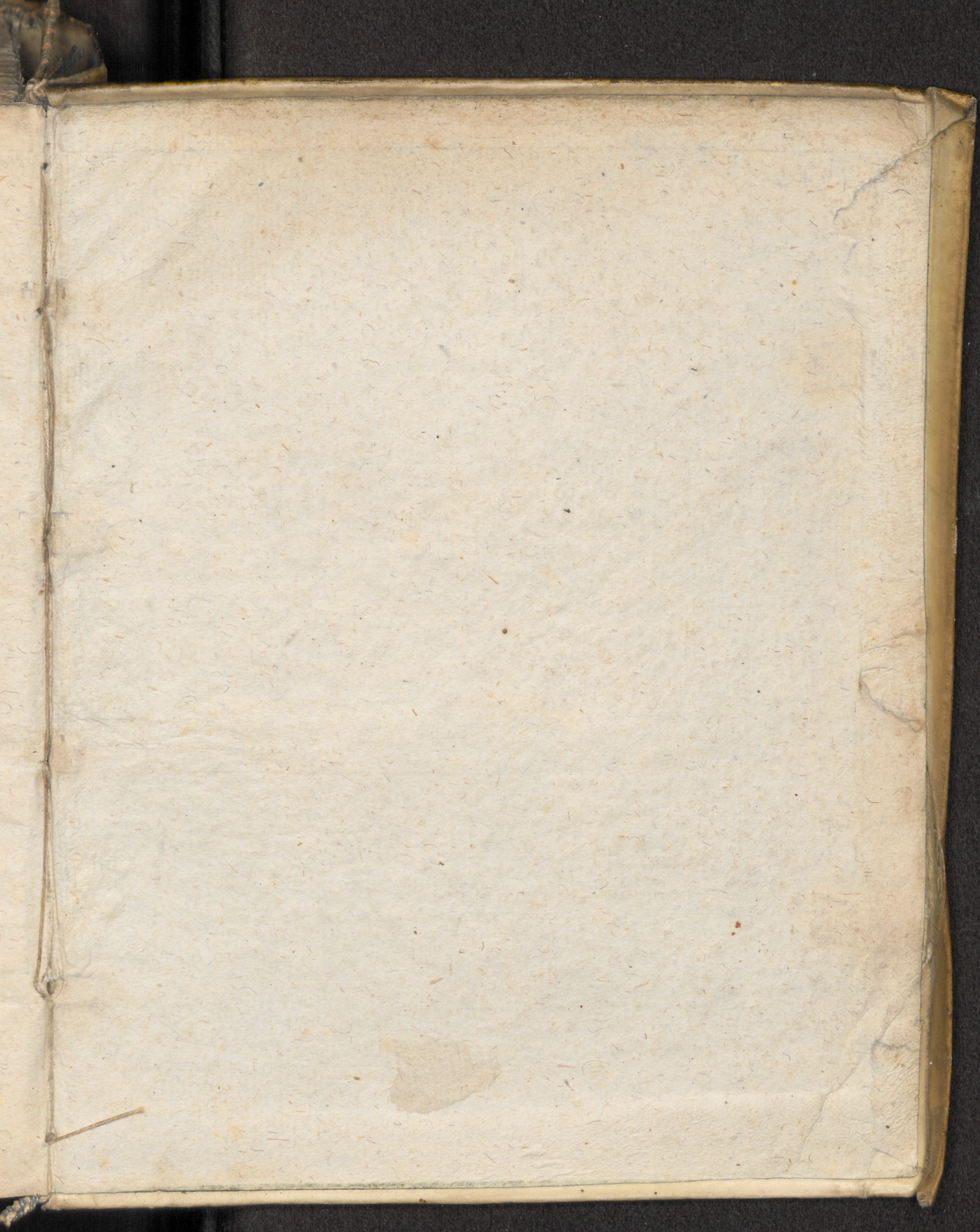

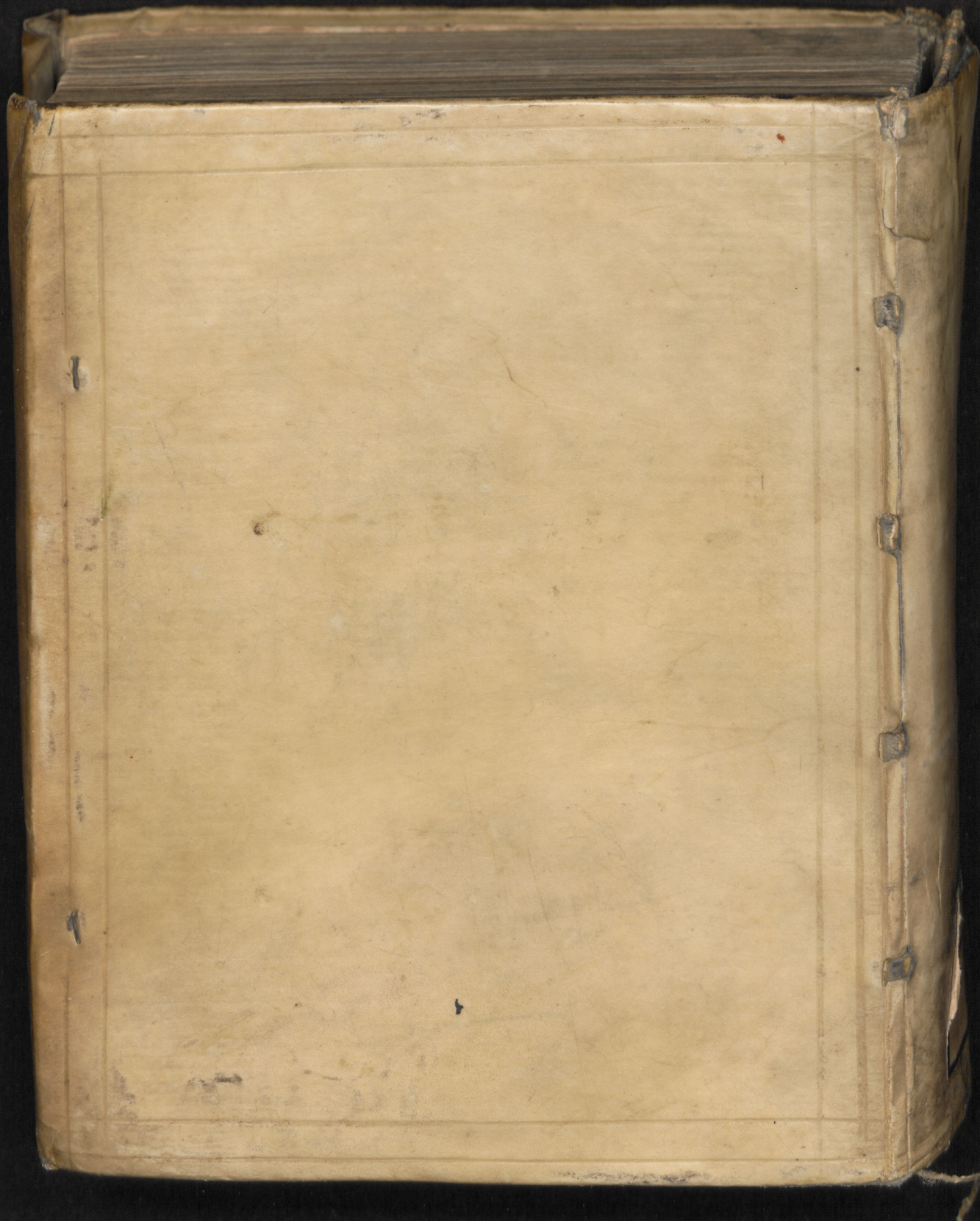

9
2065¹⁻³⁰
==

Image Engineering
Patch Reference numbers on ITR
Serial No. 309

C1 B1 A1 C2 B2 A2 B5 A5 20 18 17 16 11

4.5
5.0
5.6
6.3

UB Rostock 051/1400
10 09 03 02 01

C7 B7 A7 C8 B8 A8 C9 B9
the scale towards document

DEVS connubium
beet compendiis
amenam farciat
unig pignore.
lam mero, cibo domum
onisq talibus
corpus suppetat
recti consciam.

πρεσβυτον.

Ex cui
tam

ollectis extrahas radicem quadra-
annum CHRisti, supra millesi-
gentesimum, quo nuptia
sunt celebrata.

ALtera
I, pra
Sp

noni splendet Clt ab a Leo
otl s saepe petita tibi,
sa GraM DV Cr Vr Vs aD a DeM
Castè Lang Vet a Morè tVI.

laes Gundermannus Hilperhusanus
Fran. praceptoris suo gratitud. ergo fa.
ntionis ejusdem auctoris.

Filia
Det C

x, formæ quæ munere multis
ERVESIO jam nova nupta datur.
vatis Cumææ vivat ut ANNA
orios GERVESIVS QVÆ dies.

